

Báseň složená pro 2.Čtyřladvacítku –
– čtena 5.10.2002 nedlouho po půlnoci
u sochy sv. Donáta (v polích jihovýchodně od Úval,
Donát v básni sám dvakrát promlouvá);
připomenuta znovu na témž místě
při Voděradském maratónu
19.4.2008 kolem 7,30 ráno.

PŮLNOČNÍ ZASTAVENÍ U SV. DONÁTA (Zdeněk Lausmann)

Prolog

Donáte rozmilý,
probud' se na chvíli!
Snad nejsi překvapen
neřku-li postrašen
půlnoční sešlostí
na počest Tvých kostí?
Donáte rozmilý,
probud' se na chvíli!

1.intermezzo

Ach, ano: procítá, ne, že ne!
Špicuje ucho své kamenné!

Dialog

„Zdráv budiž, rozmilý Donáte!
Slyšíme teď tvoji otázku:“
(Donát:) „Co to tu, vy bloudi, konáte?!“
„Inu – co: konáme procházku!“

Zpěv I

Vždyť Ty sám dobře víš,
když tu tak dlouho dlíš,
jakou to zvláštní moc
má obyčejná noc:
co vůní najednou
line se chladnou tmou,
co zvuků tajemných
nese se po lesích,
jak hvězdných dálav jas
k výšinám táhne nás ...

2.intermezzo

To Ty znáš a možná víš i víc,
když se tak díváš na Měsíc ..

Zpěv II

Třeba víš, kolik let
bude žít tenhle svět,
či aspoň zda zítra
dočkáme se jitra?
Nebo snad – ... ale ne;
dohady zmatené ...
A i když Ty to víš,
nám stejně nepovíš.
Nevíme, co bude, ani co nebude.

Monolog

A vlastně dobře, že nevíme.
Ta nuda! - kdybychom věděli,
co bude zítra a v neděli ...
Takhle se na zítřek těšíme!

Epilog

Tak, milý Donáte,
nastal čas loučení.
Bdi v mezi travnaté,
zima ať Ti není.
Dík, zes nám posloužil
v ohledu tak mnohém.
Kéž bys teď promluvil ...!

(Donát:) „Bud'te Spánembohem!“